

ไปดู
การแข่งขัน

กลอนสด

ที่

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

กวี ร้อยกรองกานท์ รายงาน

ในวันที่ 22 กรกฎาคม 2531 ศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ร่วมกับ ภาควิชาภาษาไทยจัดงาน “วันสุนทรภู่” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่เกียรติคุณและผลงานของสุนทรภู่ที่งานนี้จัดล่าออกมาก็เพราะต้องรอนักศึกษาที่เพิ่งเปิดภาคเรียนในเดือนกรกฎาคม

งานในช่วงเช้ามีการอภิปรายทางวิชาการเรื่อง “มารู้จักสุนทรภู่กันอีกสักครั้ง” โดยนักวิชาการที่มีชื่อเสียงหลายท่าน แต่รายการที่เรียกความสนุกสนานจากผู้ฟังเป็นอย่างมาก คือรายการในช่วงบ่าย ได้แก่ การแข่งขัน “ลับแลกลอนสด” ที่รายการนี้สนุกสนานกับความพร้อมในหลายๆ ด้าน ทั้งความพร้อมของนักกลอน กรรมการตัดสิน ดนตรีไทย การเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ในการเล่นกลอน ซึ่งทั้งหมดนี้แสดงถึงการเตรียมงานไว้อย่างดีของผู้จัด

การแข่งขันลับแลกลอนสดครั้งนี้ ได้แบ่งทีมกลอนออกเป็น 2 ทีม คือทีมชายและทีมหญิง ทีมชายตั้งชื่อทีมว่า “พลังกลอน” นำทีมโดย ประสิทธิ์ โรหิตเสถียร นักกลอนใหญ่ที่เขียนกลอนและเล่นกลอนมาช้านาน และยังเป็นนักเขียนนวนิยายที่มีชื่อเสียงอีกด้วย มือที่สองคือ ศิวกานนท์ ปทุมสุติ นักกลอนหนุ่มผู้มีผลงานรวมเล่มหลายเล่ม และยังเป็นนักกลอนที่ชนะเลิศรางวัลที่สำคัญหลายรางวัล เช่น รางวัลวรรณกรรมบัวหลวงจากธนาคารกรุงเทพ เป็นต้น มือที่สามได้แก่ ประดิษฐ์ เรืองสุข อดีตประธานชมรมวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในยุคที่กลอนยังเฟื่องฟูอยู่ก็ประมาณ 20 ปีมาแล้ว มือสุดท้ายคือ นักกลอนที่ได้รับฉายาว่า “กวีปลายปากกาจุ่มน้ำผึ้ง” ทวีสุข ทองถาวร อดีตนักกลอนมือทองของธรรมศาสตร์คนหนึ่ง

ส่วนฝ่ายหญิงตั้งชื่อทีมว่า “ต้นแก้ว” นำทีมโดยดวงใจ รวีปรีชา อดีตนักกลอนมือทองของธรรมศาสตร์อีกคนหนึ่ง ปัจจุบันก็ยังเล่นกลอนสดอยู่อย่างสม่ำเสมอ มีงานเป็นหลักแหล่งอยู่ที่ธนาคารแห่งชาติ มือที่สองได้แก่ สายพร ปัทมเรขา นักกลอนที่มีผลงานปรากฏอยู่ในวารสารหลายเล่มและล่าสุดได้รับรางวัลบทกวีชนะเลิศจากวารสารสตรีสาร มือที่สามคือ อำไพพรรณ พัทธน์

วัฒนารมย์ นักกลอนที่สาวที่สุดในทีม เธอเป็นแม่พิมพ์ของชาติอยู่แถวถนนทบุรี มีผลงานทางด้านการเขียนกลอนปรากฏอยู่บ้างพอสมควร และยังเป็นมือกลอนที่ขบถ่าเงินรางวัลอีกคนหนึ่ง มือสุดท้าย คือ นิภา บางยี่ขัน นักกลอนใหญ่อันเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักเลงกลอน และในหมู่นักศึกษาภาษาไทย เธอเป็นนักกลอนมือทองของธรรมศาสตร์ในยุคเดียวกันกับนักกลอนธรรมศาสตร์ที่กล่าวชื่อมาข้างต้น

สำหรับผู้ดำเนินรายการ คือ เอนก แจ่มขำ นักกลอนใหญ่ที่ไม่มีค่ายสังกัดแน่นอน แต่เล่นกลอนได้กับทุกคน คราวนี้ถูกจับมาเป็นผู้ดำเนินรายการ เพราะเป็นนักกลอนคนเดียวที่สามารถเป็นผู้ดำเนินรายการได้อย่างสนุกสนานและได้ความรู้

ทางด้านกรรมการตัดสินนั้น นำโดย อาจารย์นิรันดร์ นวมารค จากโรงเรียนจิตรลดา ท่านเป็นอาจารย์ทางภาษาไทยที่ได้รับความนิยมว่าสามารถพูดสดๆ ออกมาเป็นฉันทได้ ท่านที่สอง คือ อาจารย์ภิญโญ ศรีจำลอง นักกลอนใหญ่จากกรมศิลปากร เป็นผู้ที่ถนัดในการว่ากลอนสดเป็นที่สุด ท่านสุดท้าย คือ รองศาสตราจารย์ ประทีป วาทิกทินกร อาจารย์ทางภาษาและวรรณคดีไทย

จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ชำนาญในเรื่องร้อยกรองไทย โดยมีหนังสือชื่อ “ร้อยกรอง” เป็นที่ประจักษ์อยู่แถววิชาการ

ด้านดนตรีไทยประกอบการเล่นกลอนนั้นมาถึง 2 คณะ คือ คณะดุริยประณีต และ คณะนิกรศิลป์ คณะดุริยประณีต นำวงโดย ครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต วงนี้ประจำทีมของนักกลอนฝ่ายหญิงจึงเตรียมนักร้องที่เป็นผู้หญิงมาทั้งหมด เช่น ครูสุดจิตต์ และดวงเนตร ดุริยพันธ์ ฝ่ายวงนิกรศิลป์นั้น นำวงโดย อาจารย์นิกร จันทรศรวงนี้ประจำทีมของนักกลอนฝ่ายชายจึงเตรียมนักร้องฝ่ายชายมาทั้งหมดเช่นเดียวกัน นำโดยนักร้องดีเด่นของทองคำพระราชทาน สมบัติ สังเวียนทอง และ ณรงค์ รวมบรรเลง เมื่อมีดนตรีถึง 2 คณะประจำทีมใครทีมมัน เช่นนี้จึงดูเหมือนว่ามีดนตรีประชันกันกลาย ๆ ซึ่งก็ยิ่งสร้างบรรยากาศของการเล่นกลอนให้คึกคักยิ่งขึ้น การใช้ดนตรีถึง 2 คณะเช่นนี้ คงจะมีที่นี้เป็นแห่งแรกเพราะไม่เคยเห็นที่อื่นมาก่อน

การประชันกลอนสดครั้งนี้ เริ่มขึ้นในเวลาประมาณ 13.30 น. โดยเป็นธรรมเนียมว่า การเล่นกลอนสดนั้นจะต้องเริ่มต้นด้วยการไหว้ครูและการเกริ่นชวน การไหว้ครู

ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายเริ่มก่อน ผู้ที่รับหน้าที่ไหว้ครู คือ นิภา บางยี่ขัน ซึ่งก็ได้รับเสียงปรบมือกราวใหญ่ โดยเฉพาะในวาระที่มีการเอ่ยถึงชื่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ บทนี้ดนตรีคณะดุริยประณีตรับด้วยเพลง “เทวาประสิทธิ์”

สักวา ไหว้ครูธุรกิจ

สอนคนเป็นบัณฑิตย์มีสิทธิ์ศักดิ์
ไหว้อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์
ด้วยความรักเคารพนบเป็นครู
แต่ครูหนึ่งซึ่งนั่งในหัวใจศิษย์
นบบุชิตครูกลอนสุนทรภู่
ไหว้ภาษาไทยทุกคำช่วยคำชู
ให้เรียนรู้ภาษาว่ากลอนเอ๋ย

ส่วนฝ่ายชาย ประสิทธิ์ โรหิตเสถียร รับหน้าที่ไหว้ครู ซึ่งก็มีสำนวนที่คมคายไม่เบาเลยทีเดียว บทนี้ดนตรีคณะนิกรศิลป์รับด้วยเพลง “เวสสุกรรม”

สักวา ไหว้พระคุณสุนทรภู่

ด้วยเชิดชูผลงานด้านภาษา
ได้จดจำนำมาใช้ในวิชา
คำรงค์คำสืบทรงเป็นมงคล
ตั้งอักษรชวนหัวใจให้ทรวงแทน
ดูแลแทนโดยศรัทธามาแต่ต้น
แดนไทยเอี่ยมมนต์ภาษาย่ำคล้ายมนต์
ดับกังวลแต่วิญญานท่านภูเอ๋ย

เมื่อไหว้ครูแล้วก็ถึงบทเกริ่นชวน คราวนี้ฝ่ายชายเป็นฝ่ายเริ่มก่อน โดย ทวีสุข ทองถาวร เป็นผู้รับหน้าที่นี้ กลอนของ ทวีสุข ได้สร้างความฮือฮาให้ผู้ฟังได้ไม่น้อยทีเดียว เพราะสามารถหยอกเย้าฝ่ายหญิงได้อย่างคมคาย และใช้สำนวนภาษาแบบวัยรุ่น บทนี้ดนตรีคณะนิกรศิลป์รับด้วยเพลง “ปิ่นดลิ่ง”

สักวา เอ่ยทักกันกกลอนสาว

ทั้งผิขาวผิวดล้าฟังคำขาน
คุณครูซึ่งสาวช่าธนาคาร
ต่างทึ่งงานกันมานาน่าเห็นใจ
ล้วนแก่แดดแก่ลมคำคมกล้า
เชิญร่วมร้อยอักษรอาอย่าหวั่นไหว
ชนะบ้างแพ้บ้างช่างปะไร
อนุรักษภาษาไทยเอาไว้อย

ส่วนฝ่ายหญิงนั้น ดวงใจ วัชรวิภา เป็นผู้เกริ่นชวน โดยแก้ตอบฝ่ายชายได้อย่างทันควัน บทนี้ดนตรีคณะดุริยประณีตรับด้วยเพลง “ทองย่อน”

สวัสดีชายรุ่นปู่ไม่ชู้ซ่า

ทำปากกล้าทำเราพวกสาวใหญ่
รอยตีนกาขอให้ปิดมิดชิดไว้
อายน้องน้องนั่งตาใสด้วยชรา
เราคือหญิงยุคใหม่ไม่ล้าหลัง
มีพลังมีสำนึกการศึกษา
รักเมืองไทยรักในหลวงรักปวงประชา
คารมกล้ากว่าชายแก่แน่นอนเอ๋ย

คราวนี้ก็ต้องเขียนกลอนประชันกัน
กรรมการตัดสินจะเป็นผู้ให้ญัตติว่าผู้แข่งขันทั้ง 2 ทีม
จะแข่งขันในญัตติอะไร ลักษณะการเล่นกลอนนั้น แต่ละ
ทีมจะมี 4 คน โดยจะเขียนกลอนคนละ 2 วรรคต่อกัน
เมื่อเขียนครบทุกคนแล้วก็จะได้กลอนทีมละ 2 บท
กรรมการก็จะนำกลอนที่ได้นี้ไปตัดสิน

ญัตติแรกเป็นของ อาจารย์นิรันดร์ โดยท่านให้
เป็นสักวาว่า “สักวาอีสานพาลไม่เขี้ยว” เพียงแค่ได้ยิน
ญัตติ ผู้ฟังก็นึกออกว่าต้องเกี่ยวข้องกับการเมืองแน่ ซึ่ง
ทั้งสองทีมก็ออกจะสั่นตัวอยู่แล้ว และเนื่องด้วยในช่วง
ดังกล่าวเป็นช่วงที่กำลังมีการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ผู้เล่นกลอนจึงนำเหตุการณ์มาเขียนไว้
ในกลอนได้อย่างเหมาะสม ตามประสาของการเล่น
กลอนสดที่ผู้เล่นมักจะนำเหตุการณ์รอบๆ ตัวไปสอด
แทรกไว้ในกลอน

ญัตติแรกฝ่ายชายเป็นผู้เขียนเสร็จก่อน ดังนี้

ประสิทธิ์ สักวาอีสานพาล ไม่เขี้ยว
ต้น ไม่เขี้ยวเหมือนเพื่อนอีสาน
ศิวานนท์ เห็นบักทำกรำแดดอยู่ดักดาน
คงอีกนานที่เดี๋ยวจะเขี้ยวขจี
ประดิษฐ์ แม่อีสาน ไม่เขี้ยวเดียวดายนัก
แต่ว่าพรรคการเมืองใส่ไปหลายสี
ทวิสุข หวังที่รอกคงจะวายอีกหลายปี
เขี้ยวก็ทีสัทหารเท่านั้นเอ๋ย

หลังจากฝ่ายชายเขียนเสร็จได้ไม่นาน ฝ่ายหญิง
ก็เขียนเสร็จเช่นเดียวกัน

ดวงใจ สักวาอีสานพาล ไม่เขี้ยว
ใบไม้เขี้ยวฝนกระหน่ำน้ำท่วมใหญ่
สายพร สีม่วงแดงกลื่อนกลาดระบาบใบ
“บัก” คนไหนก็ไม่อยู่ไปดูแล
อำไพพรรณ เหมือนสภามืองไทยสมัยนี้
ยุบก็ทีก็ยังมีเห็นเป็นรอยแผล
นิภา ต้องใช้ความจริงใจไทยแท้แท้
จึงจะแก้ความเฉาเหี่ยวให้เขี้ยวเอ๋ย

กรรมการตัดสินเป็นเอกฉันท์ให้ฝ่ายหญิงชนะ
โดยมีเหตุผลรวมๆ ว่า ฝ่ายหญิงลำดับเนื้อหาได้ดีกว่า
และมีเนื้อหาที่ครอบคลุมกว่า เมื่อฝ่ายหญิงชนะวงดนตรี

ดริยประณีต จึงทำหน้าที่ขับร้องบทกลอนที่ชนะด้วย
เพลง “พัดชา”

กรรมการผู้ให้ญัตติที่ 2 คือ อาจารย์ภิญโญ ซึ่ง
พยายามที่จะดึงบรรยากาศการเล่นลับแลกลอนสดใน
ครั้งอดีตมาใช้ โดยให้ทั้งสองทีมแต่งคนละญัตติ ฝ่ายชาย
ให้เขียนเป็นเรื่องราวพระอภัยมณีคร่ำครวญถึงนางผีเสื้อ
หลังที่หนีนางผีเสื้อไปแล้ว โดยให้ขึ้นต้นเป็นบทดอกสร้อย
ว่า “ผีเอ๋ยผีเสื้อ”

ประสิทธิ์ ผีเอ๋ยผีเสื้อ
นี่เจ้าเหลือโรคเอดส์ไว้ให้ต่างหน้า
ศิวานนท์ อยู่แต่ถ้าเจ้าอย่าชั่วมั่วกามา
ก็เกรงว่าอยู่ต่อไปไม่ได้การ
ประดิษฐ์ พระอภัยใจร้ายคลายความรัก
แม้แต่ยักษ์ก็คิดจะคอยประหาร
ทวิสุข นางครวญหาความรักอยู่ดักดาน
จะชมชานตามหาปี่ดีไหมเอ๋ย

คราวนี้ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ดนตรีประจำ
ทั้งสองทีมได้บรรเลงโดยไม่ต้องรอผลการตัดสิน ดนตรี
คณะนิกรศิลป์ จึงรับบทกลอนของฝ่ายชายด้วยเพลง
“หนี่เสื้อ” ซึ่งเป็นเพลงจังหวะเร็วสอดคล้องกับเนื้อหา
สร้างความครึกครื้นใจให้ทั้งผู้เล่นและผู้ฟังเป็นอย่างมาก

ส่วนฝ่ายหญิงนั้น อาจารย์ภิญโญให้เขียนถึง
นางเงือกที่คร่ำครวญถึงพระอภัยมณี โดยให้ขึ้นต้นเป็น
บทดอกสร้อยว่า “พระเอ๋ยพระอภัย”

ดวงใจ พระเอ๋ยพระอภัย
กล่อมเงือกน้อยหลงไหลในเพลงปี่
สายพร แบกมาด้วยความรักและภักดี
แล้วก็หนีหน้าไปไม่นำพา
อำไพพรรณ ทั้งลูกน้อยไว้ให้อยู่ในท้อง
โยคีต้องช่วยดูแลแย่นักหนา
นิภา ทั้งลอกใช้ลอกชมตรมอุรา
สัญชาติคนซังก่าน่าซังเอ๋ย

กรรมการพิจารณาแล้วตัดสินให้ฝ่ายหญิงชนะ
อีกครั้ง ด้วยเหตุผลที่สำคัญคือ ฝ่ายชายแต่งผิดญัตติใน
บทที่ 2 กล่าวคือ แทนที่จะเป็นพระอภัยพูดถึงนางผีเสื้อ

กลับเป็นบทดำพระอภัยและกลับให้นางผีเสื้อมีตัวตน ขึ้นมาถามหาปี่อีก บทของฝ่ายหญิงนี้ดนตรีคณะดุริย ประณีตรับด้วยเพลง “กล่อมมนรี”

ญัตติที่ 3 เป็นของ รศ.ประทีป ซึ่งท่านให้ฝ่ายชาย เขียนสั่งสอนฝ่ายหญิง และให้ฝ่ายหญิงเขียนสั่งสอนฝ่าย ชาย ฝ่ายชายเขียนได้เสร็จก่อน ดังนี้

ประสิทธิ์ เกิดเป็นหญิงหยิ่งนักมักจะแย่
กลายเป็นแม่มดร้ายในความฝัน

ศิวกานท์ จงหยิ่งแต่พอตื้ออดชีวิต
ให้ร้ายนั้นคล้ายตื้ออดชีวิต

ประดิษฐ์ เป็นแม่พิมพ์แม่คนพลโลก
จะชี้โซ่เขาวงคนคนทั้งหลาย

ทวิสุข สวยแต่โง่ขาดความคิดวิเศษ
จำไว้ว่า ไม่ใช่หญิงจริงจังเอย

ส่วนกลอนของฝ่ายหญิง เมื่อเสร็จแล้วมี ดังนี้

ดวงใจ เป็นชายชาติอาชานะต้องใจกล้า
มีสัจจะวาจาอย่าเหลวไหล

สายพร เกิดเป็นชายจงเป็นชายอย่าอายใคร
เป็นหญิงครึ่งหนึ่งไซ้ไรไม่ตื่น

อำไพพรรณ เลิกพนันเลิกดื่มเหล้าเลิกเจ้าชู้
จงรับรู้โลกประยุคต์ทุกขณะ

นิภา คงความเป็นสุภาพบุรุษไว้ไม่เลยละ
ชายย่อมจะครองใจหญิงจริงจริงเอย

เมื่อฝ่ายหญิงเขียนเสร็จมีผู้ฟังหลายท่านกระซิบ กระซิบกันว่า คราวนี้ฝ่ายชายคงจะชนะเสียที และผล ตัดสินเป็นเอกฉันท์ให้ฝ่ายชายชนะจริง ๆ เหตุผล คือ ฝ่ายชายเขียนกลอนได้รันทกว่า โดยเฉพาะสองวรรคทอง ของศิวกานท์ และเนื้อหาของฝ่ายชายก็สอนได้ลึกซึ้งกว่า เมื่อฝ่ายชายชนะผู้ดำเนินรายการจึงให้วงดนตรีนิกรศิลป์ บรรเลงรับบทกลอนของฝ่ายชาย ซึ่งครั้งนี้นิกรศิลป์ใช้ เพลง “สามเส้า”

เมื่อแข่งขันกันมาถึง 3 ญัตติแล้ว ก็ถึงการไต่สวน โดยกรรมการให้ญัตติว่า “นางผีเสื้อน่าเกลียดกว่า ชีเปลือย” การไต่สวนนี้แต่ละฝ่ายจะแต่งสลับกันคนละ 2 วรรค จนครบทุกคนทั้งสองฝ่ายทั้งหมดก็ 8 คน จะได้ กลอน 16 วรรค หรือ 4 บท โดยการไต่สวนจะกำหนดให้ ทีมใดทีมหนึ่งเป็นฝ่ายเสนอ และอีกทีมหนึ่งเป็นฝ่ายค้าน

เดิมผู้ดำเนินรายการให้สิทธิ์ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายเสนอ เพราะเห็นว่าใน 3 ญัตติที่ผ่านมาฝ่ายหญิงเป็นฝ่าย ชนะ แต่ฝ่ายหญิงขอเป็นฝ่ายค้าน ดังนั้น ฝ่ายชายจึงต้อง ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเสนอไปโดยปริยาย

การไต่สวนที่แต่ละคนช่วยกันแต่งคนละ 2 วรรค ทำให้เกิดความสนุกสนานขึ้นอีกประการหนึ่ง คือ การ กันกลอน โดยแต่ละทีมจะลงคำยาก ๆ ที่ท้าทายวรรค เพื่อ ให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดปัญหาในการรับสัมผัส ดังนั้น บางครั้ง จึงมีการเขียนกลอนที่ผู้ฟังบางคนบอกว่ากลอนพาไป ทั้งนี้ เพราะหาสัมผัสยากนั่นเอง

การเริ่มต้นของฝ่ายชายก็เริ่มเรียกเสียงหัวเราะ จากผู้ฟังได้แล้ว เพราะผู้เล่นสามารถใช้คำผวนได้อย่าง เหมาะเจาะและได้ความหมาย และต่อจากนั้นก็ยังสามารถ เรียกเสียงหัวเราะจากผู้ฟังได้จนจบ

ชาย (ประสิทธิ์)

นางผีเสื้อน่าเกลียดกว่าคนก้าแม่
ชีเปลือยแย่แต่ตำราจไม่กวัดจับ

หญิง (ดวงใจ)

ผีเสื้อแปลงโฉมได้ใครก็รับ

ชีเปลือยยับย่นรุ่งรังแล้วยังเปลือย

ชาย (ศิวกานท์)

ไม่แปลงโฉมนมก็ยานกันบานเบอะ

เมื่อยามหลับน้ำลายเลอะจนแก้มเปลือย

หญิง (สายพร)

ชีเปลือยเหี่ยวเหี่ยวโซโง่และเนือย

หัวชีเปลือยจนต้องแพะแก่เด็กเล็ก

ชาย (ประดิษฐ์)

ชีเปลือยแค่เปลือยเปล่าไม่เท่าไร

ผีเสื้อไม่ละเหว่นแม้เป็นเด็ก

หญิง (อำไพพรรณ)

ชีเปลือยเลวระยะกว่าชอบตำเจ๊ก

ผีเสื้อเช็กส์สวาทหวานสะท้านทรวง

ชาย (ทวิสุข)

หญิงเปิดนมเดิมถนนก็คนบ้า

ชายแก้ผ้ามีหนวดยังบังของหวง

หญิง (นิภา)

บุรุษโทษสุลลันทั้งปวง

อยู่เมืองหลวงจะจับสับให้ยับเยิน

ผลการตัดสิน อาจารย์นิรันดร์ และ รศ.ประทีป ให้ทั้งคู่เสมอกัน แต่อาจารย์บุญโญให้ฝ่ายหญิงชนะ ดังนั้นเมื่อรวมแล้วฝ่ายหญิงจึงชนะไปอีกครึ่งหนึ่ง แต่อะไรก็เห็นจะไม่สนุกเท่าการบรรเลงดนตรี เพราะผู้ดำเนินรายการให้แต่ละวงเล่นสลับกันคนละ 2 วงรคตามที่ทีมของแต่ละวงแต่งไว้ โดยใช้เพลงเพลงเดียวกันซึ่งวิธีการเช่นนี้สร้างความครึกครื้นให้กับผู้ฟังและผู้เล่นมาก เพลงที่ใช้เป็นเพลงจังหวะเร็วชื่อ “กระต่ายน้อย” เมื่อดนตรีบรรเลงจบแล้วผู้ฟังหลายท่านยังบ่นเสียดยาวว่าไม่น่าจบเร็วเลย

เมื่อเวลาผ่านมาพอสมควรแล้ว ก็ถึงคราวที่จะต้องลากจาก ตามธรรมเนียมของการเล่นกลอนสดอีกประการหนึ่ง คือ ก่อนจะเลิกจะต้องมีบทลา ซึ่ง เอนก แจ่มขำ ผู้ดำเนินรายการย้าว่าเป็นบทที่ผู้เล่นกลอนจะทิ้งฝีมือไว้ครั้งสุดท้าย ผู้ฟังไม่ควรจะพลาดฟังเป็นอย่างยิ่ง บทลานั้นวงดนตรีทั้งสองคณะบรรเลงด้วยเพลง “เต่ากินผักบุ้ง” เหมือนกัน

ฝ่ายหญิงเป็นผู้ลาก่อน ดังนี้

(ดวงใจ) สักวาสาธุกิจบังนิตยแล้ว
กลีบดอกแก้วเกลื่อนโรยราหน้าใจหาย
(สายพร) ลาสาวหนุ่มคนจริงทั้งหญิงชาย
ลาอาจารย์ทั้งหลายผู้ใจดี
(ดอกเอ๋ยเจ้าดอกแก้ว เพลงไทยหวานกังวานแว่ว
จะลาแล้วอาลัยเอ๋ย)
(อำไพพรรณ) มากับสายฝนพรำที่น้ำฟ้า
จากพร้อมกับน้ำตาและหน้าที่

(นิภา) ฝากเวลานาทีทองของวันนี้
ฝากบทกวีไว้ในหัวใจเอ๋ย

ส่วนบทลาของฝ่ายชายไม่ว่าที่จะฝากอารมณ์ขันไว้ เพราะมีการเข้าแทรกกรรมการตัดสินบ้างพอสมควร

(ประสิทธิ์) สักวาลากลับระยับโศก
ยิ่งวิโยคยิ่งยุ่งยากมากกระแสน

(ศิวกานท์) พลังกลอนอาจอ่อนไหว ไม่อ่อนแอ
ถือว่าแพ้เป็นพระชนะใจ

(ดอกเอ๋ยเจ้าดอกมะไฟ ช่วยพุ่มพักประชาธิปไตย
ด้วยการไปใช้สิทธิเอ๋ย ลา ลา ลา ด้วยอาลัย โอ้ดวงหน้า
ตาใสใส ฝากคุณค่าภาษาไทย ไว้กลางใจรักเอ๋ย)

(ประดิษฐ์) ขอลาชาวธุรกิจบังนิตยก่อน
อยากฟังกลอนโอกาสหน้าจะมาใหม่

(ทวีสุข) อยากแก้งทำบับน้ำตาบอกอาลัย
เพราะแพ้ภัยแก่ผู้หญิงนั่งไว้เอ๋ย

(ดอกเอ๋ยเจ้าดอกจำปา 24 กรกฎาคม อยู่ลิ้มไปเลือกตั้งเอ๋ย
เราแพ้กลอนฝ่ายหญิง แต่ที่จริงแพ้กรรมการ ฝ่ายหญิง
สวยเสียหวาน ท่านจึงให้ชนะเอ๋ย)

เป็นอันว่าการประชันลับแลกลอนสด ที่จัดโดยศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตร่วมกับหมวดวิชาภาษาไทยครั้งนี้ผ่านไปด้วยดี สนุกสนานทั้งผู้ฟัง ผู้เล่น กรรมการ และนักดนตรี ทุกฝ่ายเห็นว่าทางมหาวิทยาลัยน่าจะสนับสนุนรายการเช่นนี้อีก ซึ่งคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร เพราะมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างจริงจังอยู่แล้ว ใครจะบอกว่าผมเชียร์มหาวิทยาลัยก็ยอมละครับ เพียงขอให้สนับสนุนรายการดีๆ อย่างนี้ต่อไปก็แล้วกันครับ